

РЕШЕНИЕ

№ 3099

гр. София, 13.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4115** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. А. С. срещу решение на СРС, НК, 18 състав по нахд 6803/2009г., с което е изцяло отменено наказателно постановление № 496/2008 от 12.03.2009г. на началник М. Арегора С., с което на „К.” /в неплатежоспособност/ е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв за нарушение на чл. 60 и чл. 91 ЗАДС, на основание чл. 83 ЗАНН и чл. 109 и чл. 128 ЗАДС.

Като касационно основание се сочи нарушение на закона – неправилно съдът приел, че не е посочена дата на нарушението, че нарушението не е установено, неправилно приложил чл. 34, ал.1 ЗАНН. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по жалбата - К. -в несъстоятелност моли касационната жалба да бъде оставена без уважение.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 18 състав по нахд 6803/2009г. е изцяло отменено наказателно постановление № 496/2008 от 12.03.2009г. на началник М.

Арегора С., с което на „К.” /в неплатежоспособност/ е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв за нарушение на чл. 60 и чл. 91 ЗАДС, на основание чл. 83 ЗАНН и чл. 109 и чл. 128 ЗАДС.

Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Налице са посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 НПК – нарушения на закона.

По принцип неправилен е изводът на районния съд, че е изтекъл срокът по чл. 34, ал.1 ЗАНН. При приложение на цитираната разпоредба не е отчетено, че се касае за данъчно нарушение и в този случай срокът за образуване на административно-наказателното производство е две години. АУАН е съставен на 07.11.2008г., преди изтичане на предвидения в ЗАНН двугодишен срок.

Неправилен е и изводът, че в АУАН и НП не се съдържат констатации относно факта на производството на енергийни продукти от страна на дружеството и че това производство не е доказано. Не е необходимо актосъставителят и административно-наказващият орган да описват целия производствен процес на енергийни продукти. Актосъставителят не е задължен да възприеме и опише лично производствения процес в неговите технологични подробности. За редовността на акта в случая е достатъчна констатацията, че се касае за производство на такива продукти. Що се отнася до доказателствата за производството, в АУАН е посочено, че то е установено въз основа на изходящи от извършителя писмени доказателства – справки, технологична и счетоводна документация, дневници „Продажби”, инвентаризационни описи, месечни отчети, част от които представляват и официални документи. Тези документи не отчитат просто счетоводни показатели, а са доказателства, чието съставяне е предвидено в закон, във връзка с установяване на данъчни задължения. Въпросът за производството на енергийни продукти не е бил спорен нито в административно-наказателния процес, нито пред въззивната инстанция. Дори в самата жалба пред районния съд, както и в приложената жалба срещу съставен ревизионен акт се съдържат признания от представител на дружеството за произвежданите енергийни продукти. Въпреки това, след като вътрешното убеждение на съда не му е позволявало да направи съответен фактически извод въз основа на събраните доказателства, той е следвало да провери събрани ли са всички доказателства и служебно да изиска описаните в АУАН документи - справки, технологична и счетоводна документация, дневници „Продажби”, инвентаризационни описи, месечни отчети, които не се намират в кориците на делото.

Въпреки изложените пороци на решението, районният съд е провел дейността си по установяване на фактите изцяло и е формирал изводи и във връзка с характеристиката на произвежданите продукти като енергийни. Констатирал е, въз основа на назначена съдебно-техническа експертиза, че част от описаните в АУАН и НП продукти - леки сурови масла /бензол/ и горивна смес не представляват енергийни продукти по смисъла на ЗАДС, поради което тяхното производство не представлява административно нарушение. Срещу така формирания извод на съда не са наведени оплаквания в касационната жалба.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е формирал правен извод, че се касае за множество извършени нарушения по чл. 109 ЗАДС, като не е посочена дата на всяко едно от тях. Счел това за съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на наказателното постановление. Тези изводи са отчасти неправилни.

Действително се касае за отделни административни нарушения, но не по изложените от районния съд съображения. В таблицата в АУАН и НП е посочен периода на извършване на четири административни нарушения – производство на леки сурови масла / бензол/ с код по КН 2707 50 , производство на катран с код по КН 2706 00 00, производство на фуси и производство на горивна смес, отнасящи се към позиция 2707 /не е уточнен определен код/. Отделно е визирано още едно нарушение – производство на коксов газ с код по КН 2705 00 00, за което следва да се приеме, че извършвано в общия посочен в АУАН период от 08.11.2006г. до 31.07.2008г. Предвид естеството на тези нарушения - непрекъснато производство, извън условията на данъчен склад, на акцизни енергийни продукти, се касае за единен процес, представляващ едно деяние, с усложнена по състав конструкция, извършвано при условията на системност, за всеки един от посочените енергийни продукти. Обективно невъзможно е в рамките на производствения процес на един енергиен продукт да бъдат обособени отделни деяния, съставляващи самостоятелни административни нарушения. Но производството на пет отделни енергийни продукта с различен код по КН по смисъла на ЗАДС, в различни периоди и количества, вече означава пет отделни нарушения, които, дори да са извършени с едно деяние под формата на единен производствен процес, предполагат отделни наказания, съгласно чл. 18 ЗАНН.

По изложените съображения крайните изводи на СРС за допуснати съществени нарушения в административно-наказателното производство, налагащи отмяната на наказателното постановление, са верни. Споделяйки ги като краен резултат, касационната инстанция следва да остави решението в сила, на основание чл.221, ал.2 АПК.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 18 състав по нахд 6803/2009г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.